

NAWYDZIERAĆ (1) *vb pf*

part praet act nawydz(e)raŕwszy.

Sł stp brak, Cn notuje bez łaciny, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Zabrać przemocą, wydrzeć wiele (z subiektywnym odczuciem wielości):

W połączeniu szeregowym: Potym nákradŕzy/ náwydzierawŕy/ y náłupiŕŕzy [cum furtum facerit et fraudes et rapinas Vulg]/ czegołkolwiek dołtanie odnosi tei ktorą miłwie. BibRadz 3.Esdr 4/24.

Formacje współrdzenne cf DRZEĆ.

ZCh